

διότι είναι ἀληθῶς καλλιτέχνης ὁ Λεκατσᾶς. Εἰς τὴν Α'. Πράξιν ἤρχισε σιγᾷ, δειλᾷ, διστάζων ὡς Λεκατσᾶς νὰ παίξῃ τὸ μέρος τοῦ ὅπως ὡς Μάκβεθ νὰ φονεύσῃ τὸν Δούγκαν· ἀλλ' εἰς τὴν τελευταίαν σκηνὴν ἦτο ἀμίμητος, ὅποτε ὁ Μάκβεθ καὶ ἡ Λαίδη Μάκβεθ, μὲ τὸ κολασμένον ἀτενὲς πρὸς ἀλλήλους καθηλωμένον βλέμμα, ἄφωνα, στυγνοί, τρομεροί, συλλαμβάνουσι τὴν δολοφονίαν, τοῦ βασιλέως, τὴν συζητοῦσι, βραγδαίως, κειστικῶς, ἀναύδως, καὶ τὴν ἀποφασίζουσι. Ἐφάνη ἀριστοτέχνης καὶ ἐν τῇ Γ'. Πράξει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ συμποσίου, ἐνώπιον τοῦ φάσματος τοῦ δολοφονηθέντος ἐταίρου του, δείξας ὅλην τὴν ἀγωνίαν τῆς φρίκης μὲ τὴν σπασμώδη διαστροφὴν τῶν μελῶν καὶ τὴν τρομώδη σύσπασιν τῶν μυῶν τῆς μορφῆς καὶ τὴν ρικνὴν ἀγκύλωσιν τῶν δακτύλων καὶ τὴν βραγχίην, ἐν σφαδασμῷ, ὠρυγὴν τοῦ δεισιδαίμονος δέους. Ἐν τῇ Ε' Πράξει ἡ σκηνὴ τῆς μονομαχίας, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ διὰ τοῦ ἀνασπασθέντος ἐγγχειρίδιου λυσσώδους κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του ἐφόρμησις καὶ τὰ βραγδαῖα, πνευστιῶντα, ἀγωνιώδη κτυπήματα κατὰ τοῦ ξίφους αὐτοῦ, ὡς νὰ ἤθελε, ὅλην τοῦ τὴν ζῶν τὴν ὁποῖαν οὗτος ἐμελλε νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ, νὰ τὴν ἐκσπάσῃ ἐνδοθὲν του, ὡς φοβερὸν ὀγκόλιον μίσους, νὰ τὴν ἐκσφενδονήσῃ κατακέφαλά του καὶ νὰ τὸν συντρίψῃ, ἦτο ἀριστοῦργημα ἡθοποιίας.

Ἡ κ. Ἰωάννα Νικηφόρου ὑπεδύθη τεχνικώτατα τὴν Λαίδη Μάκβεθ· κατώρθωσε νὰ ἀνάψῃ ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν της τὴν φωσφορίζουσαν ἀγριότητα ὀφθαλμῶν τίγρεως, καὶ ἦτο ἄλλη θῆς Τισιφόνῃ, ἄλλῃ θῆς Λαίδη Μάκβεθ· συνεσφαίρου τὸν γρόνθον της καὶ ἐδείκνυε αἱματοσταγῆς τὰς χεῖράς της. Καὶ ὁ κ. Κοτοπούλης ἐπέτυχε πολὺ ἰδίᾳ ὅτε μανθάνων τὸν θάνατον τοῦ Δούγκαν λάβρος ἀναπνέων ἐπὶ τῆς σκηνῆς, κραυγάζων, βοῶν, ὀρθάνοικτα στυλῶν τὰ θυρώματα, καὶ καταρθόνων ὅχι μόνον τὸν πύργον νὰ σηκώσῃ εἰς τὸ πόδι ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ θέατρον.

* *

Φανταζόμεθα τί θὰ ἐγίνετο ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἂν ὁ Μάκβεθ παριστάνετο κατὰ τὴν συνήθη νεοελληνικὴν κλασικὴν Σχολήν. Θὰ ἐβλέπετε ἐξηθρομένους νευροσπάστων βραχίονας νὰ δέρουν τὸν ἄερα, θὰ ἐβλέπετε μαχαίρας καταβιβαζομένας ὡς κατὰ κεφαλῆς βοῶν, θὰ ἐβλέπετε ἄλματα καὶ θὰ ἤκούετε βρυχηθμούς, θὰ ἐνομιζετε ὅτι ἐθραύσθη ἡ κιγκλὶς τοῦ κλωβοῦ τοῦ ἐν τῷ ἀνακτορικῷ κήπῳ λέοντος καὶ εἰσώρμησεν εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ὅλον αὐτὸ τὸ τρομερὸν ἤδη σφαγεῖον θὰ μετεβάλετο εἰς αἰμοφόρον ἀνθρωποθυσίαν ἀφρικανοῦ ἡγεμόνος σφάζοντος ἑκατοντάδας ὑπνικῶν του διὰ νὰ βάρψῃ ἀλουργῇ εἰς τὸ αἷμα τῶν τῆν πανηγυρικὴν του πορφυράν. Προχθὲς τίποτε ἐξ αὐτῶν μὲν ὅλην τὴν δολοφονικὴν εὐκαιρίαν ἦτις παρουσιάζετο. Συγχαιρομεν ἐγκαρδίως καὶ τὸν κ. Λεκατσᾶν καὶ τοὺς φιλοτίμους συνεργαζομένους αὐτῷ καλλίστους ἡθοποιούς. Ἦνε καιρὸς πλέον ὅλα αὐτὰ νὰ σκουπισθῶσιν ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ νὰ ριφθῶσιν ὡς ἄχρηστα εἰς τινὰ γωνίαν τοῦ υπογείου τοῦ θεάτρου, ὡς αἱ ἀπότριπται καὶ μαδιημένα γενειάδες ἡ φενάκκι καὶ αἱ εὐρωπῶσαι φαλάκραι καὶ τὰ μαυρίσαντα χάρτινα χρυσᾷ στεμμάτια.

* *

Ἡ μετάφρασις τοῦ κ. Βικέλα μᾶς ἐφάνη ὡραία, ῥωμαλέα, χρωματισμένη, πλήρης ζωῆς καὶ δρόσου καὶ μύρου· δὲν μυρίζει λυγάρει· δὲν εἶναι κηλιτωμένη διὰ στιγματῶν ἐλαίου· οὔτε φέρει εἰς τὸν νοῦν μας σκύψιμον ἐπὶ τραπέζης δασκάλου μὲ στυσοὺς ὀφθαλμούς. Διὰ τὴν τρομερὰν μάλιστα, τὴν κτηνώδη, τὴν χασάπικην δρᾶσιν τοῦ Μάκβεθ ἡ ἀρματολικὴ μᾶς γλῶσσαι ἦτο ἡ μόνη, ἡ ἀπολύτως κατάλληλος. Ὁ κ. Βικέλας

πρὶν διοχετεύσει διὰ τοῦ νοός του τὰς μεγάλας ἰδέας τοῦ Σαίκσπηρ τοὺς διωχέτους διὰ τῆς καρδίας του. Ἡσθάνθη πολὺ, ἐνόησε πολὺ καὶ εἶτα ἀπέδωκε τὸν Μάκβεθ. Καθ' ἡμᾶς, οὗτος εἶναι ὁ ὑπέρτατος ἐπαινος ὁ δυνάμενος ν' ἀπονεμηθῇ εἰς μεταφραστήν.

* *

Ἡ πλατεία ἦτο πλήρης· τὸ ὑπερῶν ἐξεχειλίζε· ὅλων τῶν πραγμάτων πληροῦται τὸ κάτω μέρος πρῶτον καὶ εἶτα βαθμυθὸν τὸ ἄνω· ἐν τῷ θεάτρῳ μας συνήθως συμβαίνει τὸ ἐναντίον· ἐπάνω πλήρες καὶ κάτω κενόν· ὁμοιάζει μὲ ποτήριον ζύθου τὸ ἐποῖον ἔχει ἄφρον πολὺν εἰς τὴν στεφάνην καὶ ὑποστάθμην διόλου εἰς τὸν πυθμένα. Κατ' ἀρχὰς ἐφοβήθημεν μήπως τὰς κυρίας τὰς μετροῦμεν ἐπὶ τῶν χειρῶν μόνον, ἀλλὰ μᾶς ἔκαμαν τὴν χάριν καὶ ἤλθαν τόσαι ὥστε νὰ τὰς μετρώμεν ἐπὶ τῶν δακτύλων.

* *

Τὸ ὑπερῶν συνεπλήρωσε τὸν Σαίκσπηρ.

Ὁ Σαίκσπηρ δὲν ἐφρόντισε νὰ παρεμβάλῃ ἱλαροὺς, γοργοὺς, φαιδρὸς φηλόγους ἐν μέσῳ τῆς πενθίμως μονοτόνου αἰματηρᾶς του τραγωδίας. Καὶ τὸ ἔπραξε τὸ ὑπερῶν. Ἐξερράγη εἰς μίαν ἑκατοντάφωνον ἰαχὴν πρὸς τὴν μουσικὴν—Ἑλληνικό! Ἑλληνικό! Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ νευρικοῦ συγκλονισμοῦ ἐκ τῶν φρικαλέων ἐντυπώσεων τοῦ Μάκβεθ ἤκούσθη ὁ γοργὸς ῥυθμὸς τοῦ καλαματιανοῦ καὶ ὁ σκιρτήτικὸς τοῦ: τὴν πῆ—μωρὲ τὴν· πῆτα ποῦθαγε ὁ Σπανός. Βραγδαῖα χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τοὺς τελευταίους φηλόγους τῆς μουσικῆς. Τὸ ὑπερῶν ἐκείνην τὴν ἐσπέραν ἐχειροκρότησε δύο: τὸν Σαίκσπηρ καὶ ἑαυτό.

* *

Καὶ μίαν θερμὴν παράκλησιν πρὸς τὸν κ. Λεκατσᾶν—Διὰ τὸν Τρικούπην, τὸν ἀγγλομαθημένον ἐλέχθη ὅτι εἶναι ὁ περισσότερον ῥωμῆς ὅλων· δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ λεχθῇ τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὸν ἀγγλομαθημένον Λεκατσᾶ· ὁ μετὰ τὴν παράστασιν λόγος, νὰ λείψῃ, εἰ δυνατόν, εἴτε κουρασμένος εἴτε ἀκούραστος· εἴτε κρυωμένος, εἴτε ζεστός· εἶνε ὁ κ. Λεκατσᾶς. Εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῶν λόγων καὶ οἱ ἀπὸ τῆς σκηνῆς πλέον λόγοι εἶναι τὸ ῥωμαῖκο εἰς τὸ ἄκρον ἁωτόν του. Ἀρκεῖ ὅτι ἰθαγενέστατον τύπον τῆς συγχρόνου ῥωμηροσύνης ἔχομεν Κώστα τὸν ῥήτορα.

Ἀπόμαχος.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Ἡ τελευταία αὐτῆς συνεδρίασις ὑπῆρξε λίαν σπουδαία, καθόσον ἐν αὐτῇ μακρὸς ἐγένετο λόγος περὶ τῆς δαμαλίδος ὕλης, περὶ ἧς τὸ **Μὴ Χάνεσαι** συχνὰ ἔλαβε τὸν λόγον, διότι καὶ προκειμένου περὶ τῶν προφυλακτικῶν μέτρων κατὰ δαιμονίας νόσου ἐδείχθημεν Ῥωμηοί, Ῥωμηοί, Ῥωμηοί.

Ἀμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως, μετὰ προκαταρκτικὰς τινὰς ἐργασίας, ἡ περὶ δαμαλίδος ὕλης συστάσα ἐπιτροπὴ ἀνῆγγειλε διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Ἀναστ. Τζίνη ὅτι μὴ δυνηθεῖσα ἐνταῦθα νὰ καλλιεργήσῃ τοιαύτην παρήγγειλεν εἰς Μασσαλίαν ἀρκετὴν ποσότητα, ἥτις ἐσονοῦπο ἀποσταλλέσεται ἐνταῦθα.

Τὴν θέσιν τοῦ κ. Προέδρου κατελθόντος τῆς ἐδρας καταλαμβάνει ὁ ἐλ. ἀντιπρόεδρος κ. Κορδέλλας· ὁ δὲ κ. **Σοῦτσος** λαβὼν τὸν λόγον λέγει ὅτι ἡ κατὰ πρῶτον ἐξ Ἰταλίας προ-

μηθευθεῖσα δαμάλειος ὕλη δι' ἧς ἀνεδαμαλίσθη ὁ στρατὸς κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν, δὲν ἐκρίθη ἀξία τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς· καθ' ὅσον αἱ ἐπιτυχίαι ἦσαν ἀσήμενοι· ἕνεκα τούτου ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῆς ἐν Ἑσπερίᾳ καλλιέργειας αὐτῆς, αἵτινες συνοψίζονται εἰς τὰ ἐξῆς περίπου.

Ἐν Ἰταλίᾳ ὑπάρχουσι κομητὰτα πρὸς καλλιέργειαν τῆς δαμαλίδος ὕλης· τούτων διευθύνται εἶναι ἰδιῶται, οἷος ὁ Μαίγρη κλπ. ἐνὸς αὐτῶν μόνου ὁ διευθυντὴς εἶναι διδάκτωρ, ὁ κ. Μαργότας (Margota) ἐξ οὗ ἡ ἐξ Ἰταλίας προμηθευθεῖσα τελευταῖον δαμάλειος ὕλη, ἧς ποῦ μὲν τὰ ἀποτολέσματα ἦσαν ἐπιτυχῇ, ποῦ δὲ οὐ. Ἀνακαινίζουσι δὲ καὶ πολλαπλασιάζουσι τὴν δαμάλειον ὕλην δι' ἐμβολιασμοῦ μόσχων καὶ δαμάλεων.

Τὰς αὐτὰς περίπου πληροφορίας ἔλαβεν καὶ ἐκ Βελγίου παρὰ τοῦ διαστήμου καταστήματος τοῦ Davige, παρ' ᾧ ὁ Ἕλλην σπουδαστὴς Καναβατσόγλους σπουδάζει τὴν Κτηνιατρικὴν, συντελέσας εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν περὶ καλλιέργειας καὶ ἐνταῦθα πληροφοριῶν. Ὁ Davige ἐκλέγει ζῶα 3—4 μηνῶν ζυγίζοντα 100 κοιλόγραμμα, ἥτοι 78 ὀκάδας, ἐνεργεῖ 70—80 τομὰς εἰς τὴν κάτω κοιλίαν αὐτῶν καὶ 38—40 εἰς τὸν ὄσχεον· εἰς τὰς τομὰς ταύτας ἐναποθέτει τὴν δαμάλειον ὕλην ἐξ ἧς ἐν διαστήματι 4—5 ἡμερῶν ἀνκπύσσονται τὰ φυζάκια τῆς δαμαλίδος. Ἐκ τῶν φυζακίων τούτων διατρηθέντων συλλέγουσι τὴν ὕλην, ἡμιγινύουσι μετὰ γλυκερίνης ὡς 1:2 (vaccine poulpe).

Ἐν Ἰταλίᾳ λαμβάνουσιν ἀδιακρίτως μόσχους ἢ δαμάλεις· παρ' ἡμῖν δὲ εἶναι δύσκολον νὰ εὑρῇ τις ζῶα ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ φέροντα τὸ ἄνω σημειωθὲν βάρος. Ἡ ἐξ Ἰταλίας δαμάλειος ὕλη ἔχει γλυκερίνην κατὰ μείζονα ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἐκ Βελγίου, ἐλαχίστην ποσότητα πραγματικῆς δαμαλείου ὕλης περιέχουσα. Ὁ κ. Σούτσος πρὸς ταῖς ἀνωτέρω πληροφορίαις, ἃς εὐγλώττως καὶ μετὰ πολλῆς σαφηνείας ἐξέθεσε ἐγγνωστοποίησε τῇ ἐταιρίᾳ ὅτι παρὰ τῷ μεταγωγικῷ

λόγῳ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας διατηρεῖται μόσχος τριῶν καὶ ἡμίσεως μηνῶν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπὸ τῶν κτηνιατρῶν κ. Τασούλη καὶ Ηλιαθίου ἐνηργήθησαν τομαὶ καὶ ἐμβολιασμοὶ δαμαλίδος ὕλης ζωϊκῆς, ἣν ἐκ Βελγίου ἐπεμψεν ὁ κ. Καναβατσόγλους. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἐμβολιασμός, μόλις σήμερον ἐφάνησαν σημεῖα τινα, οὐχὶ ὅμως καὶ βέβαια ἀναπτύξεως φυλκταινῶν. Ἐν τούτοις ἐν ἀποτυχίᾳ ὁ κ. Davige ἐκ Βελγίου θὰ ἀποστείλῃ νέαν πρόσφατον ζωϊκὴν ὕλην διὰ νέαν ἀπόπειραν ἐμβολιασμοῦ.

Τὴν εὐφραδῇ καὶ γλυκεῖαν ἀφήγησιν τοῦ κ. Σούτσου διαδέχεται ἡ νευρική ἐκφρασις τοῦ παιδολόγου κ. Τζίνης, ὅστις φρονεῖ ὅτι τὸ πείραμα τοῦ κ. Σούτσου θὰ ἀποτύχῃ, διότι ἡ πρὸς ἐμβολιασμόν δαμάλειος ὕλη ἔδει νὰ ληφθῇ εἴτε ἐκ παιδὸς δαμαλισθέντος, εἴτε ἐκ ζῶου οὐχὶ ἐμβολιασθέντος, ἀλλ' εὐλογιῶντος.

Τὸν ἰσχυρισμὸν τούτον ἐλέγχει ὁ κ. Σούτσος διὰ τῶν πληροφοριῶν τοῦ διαστήμου Davige, οὗ τὴν διασημότητα ἐλέγχει ὁ κ. Τζίνης· διότι μόλις πρὸ ἐνὸς ἔτους ἤρξαντο νὰ καλλιερگوῦν ἐν Βελγίῳ δαμάλειον ὕλην, ἣν μέχρι τοῦ 1884 ἐπρομηθεύοντο ἐκ Μιλάνου οἱ Βέλγοι, ἐπομένως δέον νὰ διστάζῃ τις νὰ θεωρήσῃ τὸν Davige ὡς αὐθεντίαν.

Μετά τινος παρατηρήσεως τοῦ κ. Μακκᾶ ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ κ. Σούτσου καὶ τινος παραδείγματα τοῦ τελευταίου, ὁ πρῶτος ἀλλάσων θέμα ἐριστῇ τὴν προσοχὴν τῆς ἐταιρίας ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς κηδείας καὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῶν ἀποθιωσάντων ἐκ **διφθερίτιδος**· ἀφηγούμενος δὲ εἰδικὰς τινὰς περιπτώσεις κατὰ τὴν κηδείαν τοιούτων νεκρῶν δυναμένας νὰ θεωρηθῶσιν ὡς αἷτια τῆς μεταδόσεως τῆς φθοβρᾶς νόσου, τρέπεται ἐπὶ τὸ σοβαρώτερον καὶ διὰ λόγων μεστῶν πόνου διηγείται τὰ κατὰ τὴν κηδείαν Σχολάρχου πρὸ τινων ἡμερῶν ἐκ διφθερίτιδος ἀποθανόντος, ὃν πλείστοι παῖδες ἡσπάσαντο λαβόντες, ἵσως ἐξ ἀμελείας, τὰ σπέρματα

15

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

15

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 382)

— Δὲν εἶναι τίποτε. Σὺ εἰξεύρεις ἂν ἔχω θάρος. Ἀφοῦ μόνον οἱ δύο μας ἐκάμαμεν τόσας ἡμέρας τὸν ἀσθενῆ, τὸν χειρουργὸν καὶ τὸν νοσοκόμον.

Κατηραμένη πληγὴ! Νὰ πονῇ τις καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ τὸ ὁμολογήσῃ!

— Τί ὥραϊον ὅμως εἶναι, νὰ τὸ λέγῃ κανενὸς ἢ καρδιά! εἶπεν ὁ Μαῦρος.

— Ναί, νὰ ὑποφέρῃ μαρτύριον, χωρὶς νὰ ἀπαιτῇ στεφάνους.

Ὁ Σανούτος ἐνεδύθη καὶ ἡτοιμάσθη νὰ μεταβῇ εἰς τὴν αἰθουσαν.

— Ἐντάμωσες κανένα ἀπ' ἐκείνους τοὺς βουτηχτάς; ἠρώτησε σταθεὶς ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας.

— Σήμερον τὸ πρῶτ' ἤρξα τὸν ἕνα, ἀπήντησεν ὁ Μαῦρος· ἀλλὰ δὲν ἀνεκάλυψεν ἀκόμη τίποτε, καθὼς μοι εἶπε.

— Ἀς φροντίσουν πολὺ, εἶπεν ὁ Σανούτος. Διότι ἐνδιαφέρομαι νὰ εὑρεθῇ αὐτὸ τὸ πτώμα.

— Διατί, κύριε; μήπως θέλετε νὰ τὸ βαλσαμώσητε, ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ ὁ Μαῦρος.

— Θέλω νὰ εἰξεύρω μὲ βεβαιότητα, Μαῦρε, ὅτι ἀπέθανεν.

— Ἀλλ' ἀφοῦ εἶναι πτώμα!

— Τίς εἰξεύρει ἂν δὲν ἔκαμε πόδας καὶ ἐσώθῃ εἰς κανένα αἰγιάλον.

— Ἐκεῖνος; ἐκτὸς ἂν ἐβρουκολάκιζε.

— Δὲν μὲ συμφέρει νὰ ζῇ.

— Οὐδ' ἐμέ.

— Λοιπὸν ἄς προσέξουν! εἶναι ἀνάγκη νὰ μοὶ φέρῳσιν ἐν πτώμα ἐπὶ τέλους.

Ὁ Μαῦρος ἐφέλλισε καθ' ἑαυτόν. — Ἀλλ' ἀφοῦ οὕτως ἔχει, ἄς μεταβάλῳσιν ἕνα ἄνθρωπον εἰς πτώμα καὶ ἄς τὸν προσφέρουν εἰς τὴν αὐθεντίαν σας.

— Τί μουμευρίζεις, Μαῦρε! εἶπεν ὁ Σανούτος.

— Σκέπτομαι, κύριέ μου, ὅτι ἐγὼ ἂν ἤμην εἰς τὴν θέσιν των, ἤθελα ψαρεύσει μίαν φώκην διὰ νὰ σὰς τὴν φέρω.

Ὁ Σανούτος ἔσεισε τοὺς ὤμους.

— Τὴν νύκτα ταύτην σοὶ ἐπιτρέπω νὰ εὐθυμήσης, Μαῦρε. Πίε ὅσον σηκώνεις.

— Θὰ φιλοτιμηθῶ, κύριέ μου

— Καὶ νὰ κάμῃς ὅλα τὰ φυσικά σου, ὡς Μαῦρος καὶ ὡς κτήνης ὁποῦ εἶσαι.

— Θὰ προσπαθήσω νὰ μὴ ὑπερβῶ τὸν αὐθέντην μου.

τοῦ θανάτου· θεωρῶν δὲ τέλος τὴν διὰ κοινῶν ἀμαξίων τῶν τοιούτων νεκρῶν ὡς καὶ τῶν ἐξ εὐφρογίας ἀποθανόντων ὡς αἷ-τια τῆς μεταδόσεως τῶν κολλητικῶν τούτων νοσημάτων προτείνει, ὅπως ἡ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος καὶ ὑποβάλλῃ τὴν περὶ τούτου ἐκθεσιν εἰς τὴν Ἑταιρίαν.

Ὁ ἑταῖρος κ. Λάμπρου ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ κυρίως τοῦ οἴνου καὶ ζύθου, ἅτινα δέον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξέτασιν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ὡς καὶ τὸ γάλα. Προτάσεως δὲ κατόπιν τῶν κκ. Καλυβωκά καὶ Βάμβας, ὅπως γείνῃ παράστασις τῇ Κυβερνήσει πρὸς καταστολὴν τῆς ἐμπειρικῆς ἱατρικῆς, ὑπὸ τοῦ συνεδρίου, μὴ γενομένης ἀσπαστῆς παρὰ τῆς Ἑταιρίας, ὁ κ. Χασιώτης ἐπιπροσθέτει εἰς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Μακκά, ὅπως συμπεριληφθῶσι καὶ ἐξετασθῶσι καὶ ἅπαντα τὰ ἄλλα κολλητικὰ νοσήματα, ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς κηδείας καὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ.

Ὁ δὲ κ. Βάμβας προτείνει εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς ὑγιεινῆς ὅπως εὐχρηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑποβάλλῃ τάχιστα νόμον περὶ ὑποχρεωτικοῦ ἀναδαμαλισμοῦ καὶ ὑπάρχει διάταγμα νόμου τοῦ 1835 περὶ ὑποχρεωτικοῦ δαμαλισμοῦ· διότι τοιοῦτος νόμος εἰσῆχθη ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς Ἑλβετίας πρὸς διασκέδασιν τῶν προλήψεων τοῦ λαοῦ, ἃς οὔτε ἡ πειθὴ, οὔτε ἄλλη τις βία ἠδυνήθη νὰ ἐξαλείψῃ. Θεωρεῖ δὲ τὸ ζήτημα λίαν κατεπείγον διότι ἐκ τῆς ἀμελείας τοῦ ἀναδαμαλισμοῦ ἀπεβίωσαν ἐξ εὐλογίας κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον 63 ἄτομα, ἅτινα εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐπιδημίαν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπεβίωσαν τοσοῦτοι. Ὁ κ. Γρηγοράκης ἀντικρούει λέγων ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπραξεν ὅ, τι ἔπρεπε δι' ὑποχρεωτικοῦ ἀναδαμαλισμοῦ τῶν φοιτῶντων εἰς τὰ σχολεῖα καὶ διὰ τῆς Ἀστυνομίας προσκαλοῦσα τοὺς ἀπόρους εἰς ἀναδαμαλισμόν· τέλος ἡ ἑταιρία εὐχεται ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως τοιοῦτου νόμου· καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 6 1]2 μμ. **Ἀγνωστος.**

Ο ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἡ Ἱατρικὴ Ἑβδομάς τοῦ τελευταίου μηνὸς ἐξέπληξεν ὁ-λους τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς διὰ τῆς περιγραφῆς **Τέρατος Διπλοῦ**, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν τιμὴν νὰ πέσῃ ὑπὸ τὴν ἔρευναν τοῦ ἐπὶ ὑπουργείας Γαμβέττα ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, τοῦ διασήμεν ὕλιστου ἱατροῦ Πῶλ Μπέρ.

Τὸ **Μὴ Χάνεσαι** σὰς ἐπαρουσίασεν ἄλλοτε τὸν κύριον **Ἑρμαφρόδιτον** τῆς Κρήτης· σὰς παρουσιάζει τώρα τὸν κύριον **Δικέφαλον** τῆς Γενεύης.

Μεταφράζομεν ἐκ τῆς Ἱατρικῆς Ἑβδομάδος.

Ὁ κ. Πῶλ Μπέρ (Paul Bert) ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ κατὰ τὸ τελευταῖον εἰς Γενεὺν ταξιδίδόν του ἐν τινι δημό-

ῳ Σανούτος ἐμόρφασε δυσχερεστηθεῖς. Ἄλλ' ὁ Μαῦρος τοῦ εἶχεν ἀπὸ πολλοῦ πάρει τὸν ἀέρα.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κόμητος, ὅλη καταφῶτῃ καὶ ἀπαstraπτουσίῃ, εἶχε παρατεθῇ τράπεζα. Περὶ αὐτὴν ἑνδεκα γυναῖκες καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρες ἄνδρας εἶχον καθίσει. Ἦσαν οἱ συνδαιτυμόνες τοῦ κόμητος κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην.

Ὁ Σανούτος εἰσῆλθε καὶ ἡσπασθῇ τὰς γυναῖκας εἰς τὸ μέτωπον, ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ ἐκάθισεν.

Αἱ γυναῖκες αὗται εἶχον ἡμιγύμνους τοὺς ὤμους καὶ τὰ στήθη, ἔφερον τινὲς ἐξ αὐτῶν προσωπίδας μελαίνας, ὡς σκότος ἐπὶ τῆς μορφῆς, ἐφόρου ποικίλας ἐσθῆτας, ἦσαν ὠραῖαι καὶ εἶχον ὑποκύανον κύκλον περὶ τοὺς ὀφθαλμούς καὶ διαυγῇ ὠχρότητα περὶ τοὺς κριτάφους. Ἦτο δὲ ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις εὐθυμότερην συναναστροφὴν.

Ἐπὶ τῶν νεαρῶν τούτων προσώπων ἐπεφαίνοντο μειδιάματα προκαλοῦντα τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἡδονὴν· ἠκούοντο ἐνίοτε καγχασμοὶ γαργαλίζοντες ὡς στεναγμοὶ ἡδυπαθείας.

— Σὰς εὐχαριστῶ, φίλοι μου, διότι μ' ἐτιμήσατε, εἶπεν ὁ κόμης. Ἄν δὲν ἤρχεσθε, δὲν θὰ ἡδυνάμην μόνος μου νὰ περιποιηθῶ τὰς δεσποίνας ταύτας.

— Λοιπὸν μὰς ἐπροσκάλεσε χάριν τῶν δεσποινῶν; εἶπεν ἐκ τῶν ἀνδρῶν τις.

— Ἐννοεῖται· ἔχει τοῦτο προσβλητικόν τι, φίλε Ἱερεμία; Οὗτος ἦτο ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν εὐπατρίδην τὸν συναντή-

σαντα πρό τινων ἡμερῶν τὸν Σανούτον ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ ἁγίου Μάρκου καὶ συνομιλήσαντα ἐπὶ μακρὸν μετ' αὐτοῦ.

— Μὴ ἀκούης τὸν Γίζην, κόμη, εἶπεν ἕτερος τῶν ἀνδρῶν. Ἐγὼ τὸ νομίζω διπλὴν τιμὴν μου ὅτι μὲ προσεκάλεσε χάριν τῶν δεσποινῶν τούτων.

— Σὺ ὅλα τὰ νομίζεις τιμὴν σου, Κουῖρίνη, εἶπεν ὁ Ἱερεμίας. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους αἱ τόσαι τιμαὶ θὰ σοῦ γείνουν φόρτωμα εἰς τὴν ράχιν.

— Μὴ μαλόνετε, εὐπατρίδαι, εἶπε νεαρά τις ξανθή· διότι θὰ μὰς δώσητε ἐργασίαν διὰ νὰ σὰς ξεχωρίζωμεν.

— Εὐχαρίστως θὰ ἐμάλωνα, ἂν εἴξευρα ὅτι ἤθελες μὲ ξεχωρίσει, μικρά μου Κλαιλία, εἶπεν ὁ Κουῖρίνης.

— Λοιπὸν μάλωσε καὶ σὲ ξεχωρίζω, εἶπεν ἡ Κλαιλία.

— Προθύμως.

Καὶ ἐγερθεῖς εἶπεν ἀποταθείς πρὸς τὸν Ἱερεμίαν.

— Κύριε κόμη Γίζη, εἶπες πρό μικροῦ λέξιν ἀπρεπῆ ἐναντίον μου. Θὰ τὴν ἀνακαλέσῃς;

— Ὁχι, εἶπεν ὁ Γίζης.

— Λοιπὸν θὰ ξεφουκλήσῃς;

— Ἐξφουκῶ.

Καὶ ἐν τῷ ἄμα οἱ δύο εὐπατρίδαι ἔσυραν τὰ ξίφη.

— Κύριοι, ἂν εἶναι χάριν ἀστεῖσμού, δὲν σὰς τὸ συγχωρῶ εἰς τὴν οἰκίαν μου, εἶπεν ὁ Σανούτος.

— Καὶ πότε μὲ εἶδες νὰ ἀστεῖσθῶ, Σανούτε; εἶπεν ὁ Γίζης.